

Arrest

nr. 66 202 van 2 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 30 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 25 januari 2011, verklaart er zich op 31 januari 2011 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 31 mei 2011, verstuurd op 31 mei 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“Volgens uw verklaringen bent u een Rom, afkomstig uit Belgrado (Servië) en bent u in het bezit van de Servische nationaliteit. U bent officieel gehuwd met R. K. Uit uw verklaringen blijkt dat u zich steunt op dezelfde asielmotieven die uw echtgenoot ten overstaan van het Commissariaat-generaal naar voren bracht. Zo beaamde u dat u en uw gezin Servië verlaten hebben naar aanleiding van de bedreigingen waarmee K., uw kinderen en in mindere mate u werden geconfronteerd. Zo verklaarde u dat uw echtgenoot en uw twee zonen geregeld op straat door Kosovaarse Serviërs werd gepest en geslagen, dat K. tevens het slachtoffer werd van mishandelingen van hooligans/skinheads en dat u, uw echtgenoot

en uw familie verbaal met de dood werden bedreigd in het politiekantoor te Zrenjanin (Servië) door Z., de persoon van wie u vermoedt dat hij op 2 oktober 2009 tijdens het werk uw broer B. G. heeft vermoord. Verder beaamde u dat uw echtgenoot in september 2010, wanneer hij in het centrum van Belgrado goederen aan het verzamelen was, door Z. bedreigd werd. De afgelopen jaren, sinds uw huwelijk met K., leefde u in Servië daarenboven in erbarmelijke omstandigheden, zo woonde u in een barak onder de Gazela-brug in Belgrado. U verliet met uw gezin per vliegtuig Servië op 25 januari 2011 richting Duitsland. Vervolgens ging de reis naar Rotterdam (Nederland) waar u een aantal dagen bij uw tante verbleef. Op 31 januari 2011 reisde u met uw gezin door naar België, waar u dezelfde dag nog een asielaanvraag indiende. In Servië vreest u hernieuwde problemen met de Serviërs, onder meer met hooligans."

Verzoekster betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoekster er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat zij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omdat uit haar verklaringen blijkt dat zij haar asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als haar echtgenoot en in het kader van de asielaanvraag van haar echtgenoot een weigeringsbeslissing werd genomen.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als haar echtgenoot.

2.2. De Raad heeft in zijn arrest nr. 66 201 van 2 september 2011 aan verzoeksters echtgenoot de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De motivering van dit arrest luidt als volgt:

"2.1. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker stelt dat de vastgestelde tegenstrijdigheden niet zo belangrijk zijn dat ze de geloofwaardigheid van het asielrelaas volledig ondermijnen. Er is volgens verzoeker geen ernstige reden om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen in twijfel te trekken. Verzoeker is ervan overtuigd dat de Servische autoriteiten hem geen hulp kunnen bieden. Hij wijst erop dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing toegeeft dat binnen de Servische politie nog een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven. Verzoeker wijst er ook op dat de door de commissaris-generaal aangehaalde informatie algemeen van aard is en tegenstrijdig aan andere objectieve bronnen. Verzoeker citeert uit een aantal internationale rapporten en besluit hieruit dat er in Servië nog veel discriminatie heerst tegenover minderheidsgroepen zoals de Roma en dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma zelden worden vervolgd.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers asielrelaas. De commissaris-generaal heeft terecht vastgesteld dat verzoeker over zijn asielrelaas tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd en dat ook de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote niet overeenkomen. Verzoeker betwist dit ook niet in zijn verzoekschrift. Verzoeker stelt wel dat deze tegenstrijdigheden niet zo belangrijk zijn dat ze de geloofwaardigheid van het asielrelaas volledig ondermijnen. De Raad volgt verzoeker hierin echter niet. De vastgestelde tegenstrijdigheden hebben immers betrekking op alle onderdelen van verzoekers asielrelaas, zowel zijn beweerde problemen met de Kosovaarse Serviërs, met de hooligans/skinheads, en met de vermeende moordenaar van zijn schoonbroer, als zijn beweerde pogingen om bescherming te verkrijgen van de Servische autoriteiten en het al dan niet hulp zoeken bij een advocaat. Bijgevolg ondermijnen deze tegenstrijdigheden de geloofwaardigheid van het asielrelaas wel degelijk volledig.

Verder heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht gesteld dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat de Servische autoriteiten en de Servische politie voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de opsporing, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen en dat tevens blijkt dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de

Servische justitie. Deze vaststellingen zijn gebaseerd op verschillende nationale en internationale rapporten, waarin de situatie in Servië uitgebreid wordt besproken. De drie korte citaten die verzoeker in zijn verzoekschrift heeft opgenomen, wegen niet op tegen deze rapporten. Bovendien volstaat een verwijzing naar een algemene toestand niet om een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken, maar moet verzoeker zijn concrete problemen aannemelijk maken. Uit wat voorafgaat, is reeds gebleken dat verzoeker zijn problemen niet aannemelijk maakt. Bovendien heeft de commissaris-generaal terecht gesteld dat er wat verzoeker persoonlijk betreft geen sprake kan zijn van een systematische discriminatie vanwege de Servische overheidsdiensten, aangezien verzoeker in Servië zonder problemen identiteitsdocumenten verkreeg van de bevoegde Servische instanties, hij er zich kon inschrijven in het arbeidsbureau, hij er over een gezondheidsboekje beschikte en hij tot aan zijn komst naar België maandelijks twintig euro kindergeld ontving.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont ook niet aan en er is geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in zijn land van herkomst een toestand heerst zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet."

2.3. Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij moet vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER